مسئولیت متن و شکل بدوش نویسندۀ مضمون میباشد، عقیدۀ نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاین نمی باشد

ژباړن: رناګل اریوبزی

۲۰۱۹/۱۲/۰۲

د بریمن ښلور ښاري سازیان

(د کوچنیانو له پاره لنډه کیسه)

یو وخت یوه سړي یو خر درلود چې ډیر وخت دخپل ښتن په خدمت کې وفادارپا تې شوی و، خو اوس کمزوری شوی اوڅواک یې اوبه شوی و، دا خر نور دکار نه و.

ښتن یې غوښتل چې خوراک پر بند کړی، خو خر یوه شو چې حالات سم نه دی نو وتښتید او د بریمن پر لور روان شو. د ده خیال و چې هلته به «ښاري سازنده شي.» چې یو څه په لار ولاړ، نو یو ښکاري سپی یې ولید چې په لار کې پروت و، او داسې یې ساه ایستله لکه چې په ډیره ځغاسته ډیر ستړی شوی وي. خره پوښتنه تر ې وکړه چې،« ای چابکه! اوس ته دلته څه ساه اوباسې؟» سپي آخ کړ او ویې ویل،« چې زه زوړ شوی یم، ورځ په ورځ کمزوریځ کیږم او ښکار ته هم نشم تللی، زما مالک غوښتل چې ما ووژنی. ماور ځنې راوځغاستل. خواوس په دې سوچ کې یم چې ځانته به ډوډی څنګه پیدا کوم؟» خره ورته وویل چې:« ته پدې پوهیږې چې زه بریمن ته ځم اوغواړم چې هلته ښاري سازنده شم. ته هم ما سره راځه ، او ځان دموزیک سره بلد کړه، زه به رباب غږوم او ته ډولکې وهه.» سپی دې وړاندیز ته خوښ شواو دواړه مخ پر وړاندې لاړل. ډیر وخت لا نه وه تیر شوی چې په لار کې یوه پیشو ناسته وه، او مخ یې ددری ورځنی باران دتورې هوا په څیرښکاریده. خره ورته وویل چې،« ای ږیرې پاکوونکې بوډی! تاته څه درپیښ شوی دي.» پیشو ورته وویل چې،« څوک چې زما په شان په ستونځو کې ډوب وی ، خوشاله به ونه اوسی، عمر مې تیر شو، زړه شوم او غاښونه مې پخ شول. زړه مې غواړی چې نور دموږکانو په ښکار پسې دځغاستو په ځای دبخارې تر څنګ کښینم اووریښل وکړم. ښتنتې مې غوښتل چې ومې وژني، له هغې خو راوتښتیدم، خو ښه سلاو مصلحت هم لوړه بیه لر ی، اوس نو کومې خواته لاړه شم؟» «راځه زموږ سره بریمن ته، ته خو د شپې موزیک پیژني، هلته به ښاري سازنده شي.» دپیشو داخبره خوښه شوه او ور سره روانه شوه. تردې وروسته درې واړه مها جر یوه سرای ته ورسیدل. هلته دسرای پر دروازه یو کورنۍ چرګ ناست و او په ټول څواک یې لوړې نارې وهلې.خره ورته وویل چې، « ته څورونکې چیغې وهې، ولې، څه غواړی؟» چرګ ورته وویل چې،«ما دښې هوا وړاندو ینه وکړه، خو دا هغه ورځ ده په کومه کې چې دا ګرانې مېرمنې دمسیحې کوچنې جامې مینځې او وچوي یې.او دا چې سبا ـ دیکشنبی ـ مېلمانه راځی، نو دکور بیرحمه مېر منې مې خپلی آشپزې ته وویل چې له ما څخه ښوروا جوړه کړي، دادی همدا نن ماښام مې سر ِغوڅوي، نوځکه تر څومې چې دوسه کېږي په ډکه مری لوړې چیغې وهم.» خره ورته وویل:« ای سورسریه! خو زموږسره بریمن ته لاړشه، ترمرګ یو څه ښه شي خو هرچیرې پیدا کولی شي. ته ښه آواز لری، که په ګډه موزیک په سور کړو، نو دا به یو خوند پیدا کړی. داوړاندیز دچرګ ډیر خوښ شو او څلور واړه یو ځای روان شول. بریمن ښار ته خو دوی په یوه ورځ نه شورسیدلی، نو په لارد ماښام په وخت ځنګله ته راورسیدل او غوښتل یې چې هلته شپه وکې. خر او سپی تر یوې غټې ونی لاندی پریوتل، پیشو او چرګ پر ښاخو باندی وختل. خو چرګ د ښاخ و څوکې ته وچت شو، هلته ورته ځان تر ټولولوړاو ښه په امن کې ښکاریده، تر ویده کیدو دمخه یې یو واربیا څلور واړه خواوې وڅارلې،او لرې یې درڼا یو بڅرکی ولید ،او خپلو ملګرو ته یې ناره کړه، چې هلته، نه چندان ډیر لری، یو کور شته، ځکه چې رڼا ښکارې. خره وویل:« نو موږ باید راولاړ شواو

پر هغه لورروان شو، ځکه چې دلته دا استوګنځۍ چندان ښه نه دی،» سپی وویل،« هو! یو څو هډوکې او ور سره یوڅه غوښه به زما لپاره هم بده نه وی.» ټو ل په ګډه په هغه لورر وان شول، چرته رڼا ښکاریده، او په ورنږدی کېدو یې وار په وار لوییده، ترڅوچې دغلو یوه رڼا او روښانه کور ته را ورسیدل. خر چې تر ټولو لوی و، کړکۍ ته ودرید او دننه یې وکتل. چرګ تر ې وپوښتل چې،« ای خره ! څه وینی ؟» خره په ځواب کې وویل:«څه چې زه

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولـئ

وینم، یو مېز دی، چې په سر یې ډول ډول خواړه او د ښکاک شیان پراته دي او چاپیر یې غله سوکاله ناست دی.» چرګ ناره کړه چې،« دا خو نو زموږ لپاره یو څه دی.» خره وویل.«هو،هو،ای کاشکې موږ هلته وای!» دوی سلا او مشوره پیل کړه، چې په څه ډول به غله له دی ځایه وشړی،او په پای کې یې یوه لار پیداکړه. خره دواړه مخکنې پښې په کړکۍ کېښودې، سپی دخره پر شا ودرید، پیشو په سپی وختله، او چرګ دپیشو په سر ودرید. ترديې وروسته په یوه اشاره ټولو په ګډه ساز پیل کړ: خر وینګیده، سپی وغپل، پیشو مپاو کړ اوچرګ ناره کړه، ور پسې یې دکړکۍ له لارې د ننه کوټې ته ور ټوپ وهل، دماتو ښیښو شرنګ شو او په کوټه کې تویې شوی.غله ددې ډارونکې شور له ویرې په غورځنګ شول، او په خیال یې پیریان او مېرګیان کوټې ته ور ننوتل، او له ډیرې ویرې ځنګل ته وتښتیدل.اوس نو څلور واړه اندیوالان په مېز را چاپیره شول او په مېنه یې هغه څه چې پاتې شوې وو، دومره ډیر وخوړل، چې تا به ویل ګوندې څلور اونۍ یې څه نه و خوړلي.کله چې څلور واړه یاران له خوړو وزګار شول، څراغ یې ګل کړ او هر یو ځانته دخوب لپاره دخپلې خوښې ځای په لټه کې شو: خر په غوشیوکې پریوت، سپی ددر وازې تر شا، پیشو دداش په تودو ایروکې، اوچرګ دچرګانو برنډې ته وخوت، او دا چې ډیره اوږده لار یې وهلې وه او ډیر ستړې شوي وو، نوژرخوب یوړل. کله چې نیمه شپه تیره شوه او غلو له ورایه وکتل چې په کور کې رڼا نه ښکارې او کراره کرارې ښکاریده، نو مشر یې وویل: «موږ باید ځانونه دویرې ښکار نه وای کړي:» بیا یې وویل چې یو څوک باید ورشي او کورله نږدې وګورې. لیږل شوي سړي ته هر څه ارام ښکاره شول، دی پخلنځی ته ولاړ، غوښتل یې چې هغه رڼا کړي. د پیشو سترګی چې داور په څیر ځلیدې، د ده په فکر انګار ورغلې. نو غوښتل یې چې نرۍ لرګۍ ورته ونیسی چې اور ځنی واخلی. خو پیشو په ټوکونه پوهیده او پر مخ وروغورځیدله، لیاړی یې پر تو کړې اومخ یې په پنجه ور څیری کړ. سړی ډیر وویرید اودکور دشا دروازی په لور یې منډه کړه، خو هلته سپی پروت و، او سړي یې په پښه وداړه، کله چې په سرای کې پر غوشیو تیریده، نو خره دشا په پښه لا یوه ښه کلکه لګته ورکړه، او چرګ چې ددوی په غال مغال راویښ شوی و، اوښه بیدا ر و، نو له برنډې یې (کېکوهو) ناره کړه. په دې ځای کې غل په دومره بیړه، چې له لاسه یې پوره وه، وتښتید او خپل مشر ته ورغی او ورته یې وویل:«آخ !په کورکې یوه ظالمه بلا ناسته ده، زه یې ووهلم، اوپه اوږدو ګوتو یې زما مخ راخیرې کړاو له دروازې سره یوسړی چاړه په لاس ولاړ دی چې زما په پښه کې یې چوخ کړه: په سرای کې یوه بله توره بلا ناسته ده، زه یې په لرګي ووهلم: او هلته دبام په سرقاضی ناست دی، ده ناره کړه:«دااحمق ما ته راولی، نو ځکه ترې راوتښتیدم.» له دې وروسته غلو نور کور ته دورتګ زړه نشو ښه کولی، خو دبریمن څلورو سازنده ګانو دومره خوښ شو، چې نه یې غوښتل، بیرته ترې راووزی.هر چا چې دا نکل تر ټولو دمخه بیان کړ، خوله به یې توده وي.

پای

Von: Brüder Grimm :لیکوال
ژباړن: رڼاګل اریوبزی

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکاری ته رابولي. په دغه پته له موږ سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلیکنې د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیږلو مخکې په ځیر و لولئ